

اتحادیه اروپا از نگاه چین: شريك اصلی

هرو دزان دلابتی
مترجم: حسین سپهر

اروپایی چین (کمیسیون چین در اتحادیه اروپا) مستحکم و تسهیل خواهد نمود. همچنین هو چین تائو، معاون سابق ریس جمهور و ریس جمهور فعلی چین به هنگام دیدارش از پاریس در نوامبر ۲۰۰۱ تصریح کرد: "اروپا باید برای تحقق صلح و توسعه در قرن بیست و یکم نقش مهم و کلیدی ایفا نماید". همگرایی اعضای اتحادیه اروپا در قیاس با سایر مناطق جهان بیشتر افزایش یافته است. به خاطر وجود منافع مشترک و جاتی چین- اروپا، هر مناقشه بین المللی در روابط فی مابین آنها تأثیر مستقیمی بر جای نگذاشت. جبانگ زمین، ریس جمهور سابق چین اظهار داشت: "چین همیشه از روند همگرایی و ادغام اروپا حمایت می کند و در اتحادیه اروپا نگاه خوببینانه اش به ایفای نقش فعال چین در عرصه ای

داشت و میزان همیستگی و اتحادی که اروپایی ها در آن مقطع زمانی به آن رسیدند، نباید بیش از حد درباره آن مبالغه کرد. زائو زیانگ، دبیر کل حزب کمونیست چین در سال ۱۹۸۴ اعلام کرد که همکاری بین چین مستقل و خودمختار و اروپای حاکم بر سرنوشت خویش برای صلح و توسعه جهان اهمیت دارد. این وضعیت مطلوب در روند همگرایی یا ادغام اروپا در ابتدا از طریق تئوری سه جهان و به واسطه کاوش و پیگیری جهان چند قطبی محقق شد. ما این موضوع را به طور مکرر در سخنان رهبران چین شنیده ایم. برای مثال رو رنجی در سال ۱۹۸۵ به مناسب اولین توافق مشترک چین و اروپا اعلام کرد: "چین از نقش آفرینی اتحادیه اروپا در مسایل بین المللی حمایت می کند و روابطش را با کمیسیون

حقیقتاً امروزه چین، اتحادیه اروپا را به عنوان یک قدرت عمده جهانی می نگرد. به علاوه چین به یک همکاری همه جانبی با اتحادیه اروپا تمایل دارد.

۱- پیشینه طولانی علاقه مندی دیپلماسی چین به اتحادیه اروپا

کارشناسان چین به واسطه ای شخصیت های نظیر مائوتسه تنگ از رشد چشمگیر اقتصادی و بازسازی اروپا در اوخر سال های ۱۹۵۰ قوت قلب گرفتند و به مرز خودبایری رسیدند. روابط رسمی بین چین و جامعه ای اقتصادی اروپا در زمان تصدی نخست وزیری دنگ شیائو پنگ در ۱۹۷۵ برقرار شد. در سال ۱۹۸۵ یک موافقنامه همکاری تجاری بین آنها امضا گردید. چین در سال های دهه ۱۹۸۰ پذیرفت جایگاه مناسبی که در ساختار اروپایی وجود

- امروزه چین از گسترش
- سیاست خارجی و امنیتی
- مشترک اتحادیه اروپا
- هنگامی که آن را در جهت
- منافعش ببیند استقبال
- می کند. اما چین تردیدی
- ندارد که این سیاست با
- افزایش اعضای اتحادیه
- اروپا به علت رفتار عمومی
- و خاص آنها موفق
- نخواهد شد

روابط بین الملل وجود دارد.

ما از هزار نظر یا دیدگاهی انتقاد آمیز به

جز دو مورد تنش بین چین و اروپا نیافتنیم:

۱- منافع بلندمدت تاکتیکی:

اروپا به عنوان عامل موازنه

دیپلمات‌ها و کارشناسان چینی

هنگامی که روابط با اتحادیه اروپا را به

عنوان یک پیشرفت دائم تعریف کردند،

جایگاه تاریخی کشورشان را تسهیل

نمودند. نفع هر کدام از بحران‌ها به پای

اقدام نیروهای دشمن ریخته شد. در واقع

با این اتهام، دلایل حمایت چین از

همگرایی و ادغام اروپا به مرور زمان تغییر

یافت. در فاصله سال‌های ۱۹۷۰-۱۹۸۰

چین نقش پادزده را در برابر قدرت شوروی

دنیال می‌کرد. در پایان سال‌های ۱۹۸۰

سیاست مصالحه و سازش چین به استثنای

مورد شوروی مسیر مطلوب را می‌پیمود.

چین سیاست حمایت از همگرایی اروپا را

به منظور مقابله با آمریکا آغاز کرد. طرح

دکترین مصالحه و سازش به عنوان

سیاست همگرایی و همسویی با تکوین جهان چند

قطبی در قالب دیپلماسی قدرت‌های بزرگ گنجانده

شدید بود، احیای مجدد قدرت چین در سال‌های ۱۹۹۰

را دنبال می‌کرد.

در عمل چین در سال‌های ۱۹۹۰ به کرات از

شریک اروپایی خود نسبت به شریک اصلی خود یعنی

ایالات متحده آمریکا بهره جست. بعداً شاهدیم که

رابطه استثنایی با آمریکا گسترش یافت. چین با

گذارندن یک سلسله بحران‌ها و مبارزات در دوره‌ی

نش با آمریکا، تمایل داشت یکسری امتیازاتی برای

آمریکا نسبت به اروپا قابل شود.

در نگاه چین، ایالات متحده آمریکا از وزن و

اهمیت راهبردی بیشتری برخوردار است و روابط

سیاسی چین - آمریکا هنوز مهمتر از روابط نظامی

آنها است. به واسطه‌ی گسترش و نفوذ نظامی آمریکا

در شرق آسیا و سپس از سال ۲۰۰۱ در آسیای مرکزی،

بنیوهای آمریکایی در بطن محاسبات راهبردی و

امنیتی چین جای گرفتند. البته این نیروی نظامی

می‌تواند نتایج و آثار مثبتی برای چین به همراه داشته

باشد. زیرا چین برای توسعه اقتصادی خود به ثبات

نیاز دارد (گرایش سیاسی غالب و فعلی در چین صلح

و توسعه است و این دو برای از سرگیری مجدد

دستورالعمل دنگ شیائو پنگ ضروری هستند).

اروپا و چین درجه دوم و تحت الشاعع فراز و نشیب روابط اصلی پکن و واشنگتن است. از همه‌ی اینها گذشته، یک قاعده و سنت قدیمی وجود دارد که "از برابرها برای مهار و کنترل برابرها استفاده شود".

۲- توجه به ساختار اروپایی امر جدیدی است

از مدت‌های قبل رهبران و دیپلمات‌های چین به دولت‌های در حال گذار اروپایی چشم دوخته بودند. چینی‌ها بدون این که از توسعه سایر دولت‌های اروپایی غافل شوند، در نگاه اول دولت‌های در حال گذار بزرگ آلمان، فرانسه، پادشاهی متحده بریتانیا و ایتالیا مطرح شدند. این قضیه تا اواسط دهه ۱۹۹۰ حتی زمانی که سیاست خارجی و امنیتی مشترک اروپا در حال ظهور بود نمایان گشت. زمانی که گفت و گوهای اروپا و چین رسماً از ۱۹۹۴ آغاز شده بود، چین به اعطای امتیاز در جریان روابط دوجانبه با دولت‌های عضو اتحادیه اروپا بدون این که در تقابل با آنها برای کسب منافع یا امتیازات دیپلماتیک و تجاری قرار گیرد ادامه می‌داد. در همه موارد قبل، ملاقات وزرا یا نشست‌های کوتاه سران اروپا و چین که اغلب در حاشیه اجلاس‌های مهم بین‌المللی صورت می‌گرفت، به تحکیم روابط اساسی چین با دولت‌های مهم و اصلی عضو اتحادیه اروپا منجر گردید. به علاوه گفت و گوهای و مذاکرات با دولت‌های عضو اتحادیه اروپا به روابط دوجانبه آنها عمقد بخشید.

راجح به مسایل سیاسی، چین با اظهار سپاس و احترام به ابلاغهای ۱۹۹۵ و ۱۹۹۸ کمیسیون اروپا، از دیر باز به روابط با اعضای اتحادیه اروپا به رای اختلاف و تضاد بین چین و آنها ادامه می‌داد. برای مثال دانمارک و هلند بعد از آن که پیش‌نویس قطعنامه‌ای علیه چین در کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد را مطرح نمودند، در این زمینه تجربه‌ای را گذراندند. امروزه چین از گسترش سیاست خارجی و امنیتی مشترک اتحادیه اروپا هنگامی که آن را در جهت منافع بین‌الاستقبال می‌کند. اما چین تردیدی ندارد که این سیاست با افزایش اعضای اتحادیه اروپا به علت رفتار عمومی و خاص آنها موفق نخواهد شد. چین از گسترش مواضع انتقادی سال‌های اخیر پارلمان اروپا درباره موضوعات حساس در نظر چین (حقوق بشر، قضایای تایوان و بتت) اظهار تأسف کرد.

همان‌طور که قدرت رو به فزون چین همچنان آمریکا را نگران می‌سازد، به همان نسبت تعهد رسمی ایالات متحده پس از ۱۹۷۹ در دفاع از امنیت جزیره‌ی تایوان بر نگرانی چین افزوده است. اینها اول و آخر دیپلماسی و امنیت چین را شکل می‌دهند. در این شرایط خیلی عجیب به نظر نمی‌رسد که اروپایی‌ها می‌توانند یک چنین برداشتی را شکل دهند: روابط

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

۳- علاقه و منافع چین در قبال اروپا امروزه شکل گرفته است

گزارش رسمی اما بسیار جامع از طرف "موسسه چینی روابط بین الملل معاصر" در سال ۲۰۰۱ منتشر شد. مادر آن یک ترازنامه خیلی مفید و سازنده از گردید. ساختار اروپا در همه زمینه‌ها و پیشرفت روابط چین و اروپا یافته‌یم. سایر افراد هم در این خصوص به خاطر تعهد باز و صریح تر چین نسبت به اروپا به اظهار نظر پرداختند. آنها به نویسنده‌گان اسناد رسمی چین درباره روابط با اتحادیه اروپا توصیه نمودند که از نظر اهداف، مشابه اطلاعیه‌های متواتی کمیسیون اروپا باشد. آن ضروری است که به خویشتنداری‌ها و ملاحظات چین توجه نماییم. ما توافقنامه در زمینه‌های قبلي به فقدان سند رسمی به ویژه در نگارش آن موضوعاتی که محققان و کارکنان چندین وزارت‌خانه همکاری داشته‌اند

پی بریم، سند رسمی چین معادل با اطلاعیه‌های متولی کمیسیون اروپا بود، سرانجام در اکتبر ۲۰۰۳ از طرف وزیر خارجه چین منتشر گردید. این جمله خود بسیار گویا بود، زیرا برای اولین بار بود که مقامات چین از ضرورت آزمون این روش سیاسی به همان نسبت شریک اصلی شان احساس رنجش می‌کردند. بنابراین جای شکگفتی نیست که دولت‌های عضو اتحادیه اروپا استقبال مناسب و درخور از چین را برای خود محفوظ می‌دارند.

این سند رسمی با دلایل بسیار روشن اظهار می‌دارد به چه دلیل اروپا اولین شریک اصلی برای چین است؟

نتیجہ گیری

روابط اروپا و چین بر پایه پیشینه‌ای طولانی که در عمل امکان طی نمودن این مسیر را برای آنها

روابط اروپا و چین

- بر پایه پیشینه ای
  - طولانی که در عمل امکان
  - طی نمودن این مسیر را
  - برای آنها ممکن ساخته
  - قرار دارد

اتحادیه اروپا در این زمینه یک رابطه قوی و همگرانی را با چین برقرار کرده است و به رغم مشکلات و چالش‌های آینده در روند ادغام و همگرایی اروپا، اتحادیه اروپا نقش مهمتری در مسایل منطقه‌ای تا مسایل بین‌المللی ایفا خواهد کرد. این نقش آفرینی به وضوح در رویکرد گسترش اتحادیه اروپا مشهود بود و تمام عرصه‌های روابط اروپا-چین (تحت اشکال مختلف سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، امنیتی و نظامی) را در بر می‌گیرد. رسیدت یافتن این روابط می‌تواند به رغم استمرار برخی اختلافات و واگرایی‌ها رونق یابد.

مطلوب با خواسته های اروپا، محتوای سند
مسایل کنترل تسیلیحات و منع اشاعه در عرصه
همکاری اروپا- چین را در بر می گیرد. همچنین در
سند به نفع تقویت همکاری با سازمان ملل و با
اجلاس با محفل اروپا- آسیا توصیه هایی شده است،

ممکن ساخته قرار دارد. به رغم کم تحریر کی اولیه در روابط بین آنها، پیشرفت گفتگوهای سیاسی بعد از اهمیت همکاری اقتصادی اروپا با چین و عضویت این کشور در سازمان تجارت جهانی و توسعه همکاری بین آنها در زمینه های جدید از جمله مبارزه با مواد مخدر، فاقچان انسان و توریسم عمیق تر شده است و درک دو جانبه بهتری از موضوعات سنتی مورد اختلاف اعم از سیاسی و تجاری (حقوق بشر، قضایای تایوان و تبت و رفع موانع تجاری) را به آنها اعطای ساخت. در مجموع به واسطه درک بیش از پیش عمیق رهبران و کارشناسان چینی و در عین حال رهبران اتحادیه اروپا، اهمیت ساختار اروپایی و نقش اروپا در مسایل جهانی تبیین شده است. همان طور که چارچوب سند چین در ۲۰۱۳ اکتبر اظهار می دارد: "همکاری اروپا و چین مرحله ای تعیین کننده در اهمیت و نقش جهانی آنها است، لذا طرفین باید از آن، به طبق مشتک استقبا ننمایند".

با وجود این پیش رفت ها، تمام انگیزه های اختلاف و برداشت های غلط طرفین کاملاً از بین نرفته اند. هر چند از نگاه چین، اروپا به عنوان قدرتی درجه دو و رابطه با آن از اولویت های ثانوی تلقی می شود و رابطه ویژه چین با امریکا ابزاری مهم در برقراری توازن بین امریکا و اروپا است، اما اروپا همچنان بر حفظ آثار و دستاوردهای موجود رابطه با چین اصرار می وزد. قبل از هر چیز طبق استاد رسی و اعلامیه های طرفین، از قصدشان چنین مستفاد می شود که باید از طریق همین اسناد دو جانبه اهمیت راهبردی روابط اروپا - چین مشخص و تسبیب گردید.